

SVENSKA LANTARBETS- GIVAREFÖRENINGARNAS MEDLEMSBLAD

N:o 11	NOVEMBER	1930 20. de ärg.

Innehåll:

Max Hermelin †. — De senaste avtalsförhandlingarna. — Vad är meningen? — Nytt om arbetsfreden. — Utredning om arbetslösheten. — Jordbruket och internationella arbetskonferensen. — Bolsjevismens pulverisering i Norden. — Notiser.

MAX HERMELIN †.

Friherre Max Hermelin gick efter en kortvarig sjukdom hädan den 24 oktober, nära 72 år gammal.

Redan på 80-talet övertog han sin fädernegård, Österby i Rekarne, Sörmland, där han fick användning för sitt stora intresse och sin mångsidiga kunnighet i jordbruket med alla dess grenar. Då han 1911 försålde Österby för att ägna sig åt annan verksamhet, hade han bragt egendomen till mycket hög kultur, såväl i fråga om åkerbruk som skog.

Från början medlem av R. S. B.-föreningen lade Hermelin vid Österby grunden till en kreatursstam, vilken nu, placerad å annan egendom, hör till en av de ledande inom S. R. B.-rasen.

Hermelins mångsidighet och duglighet föranledde, att han tidigt togs i anspråk för såväl allmänna värv — inom länets hushållningssällskap, bland annat i dess förvaltningsutskott och som ordförande i premieringsnäm-

den m. m. — som för mera enskild verksamhet såsom rådgivare vid andras jordbruksföretag.

Hans släkts artistiska läggning hade hos Max Hermelin en mera praktisk riktning, som bland annat föranledde, att han på sin tid rätt allmänt anlätades som arkitekt för lantmannabyggnader och bostäder å landet.

Då det gällde att sammansluta jordbrukarna, som arbetsgivare var Hermelin en av föregångsmännen. Han föranledde nämligen bildandet av Sörmäländska Lantmännens Arbetsgivareförening och var denna förenings första ordförande, samt blev med anledning härav medlem av arbetsutskottet i den dåvarande centrala organisationen, Svenska Lantarbetgivarnes Fullmäktige.

In i det sista vid full kraft och vigör, uppslagsrik och arbetsvillig, ägnade Hermelin även under de senare åren vid behov Centralföreningen sina högt skattade tjänster.

Max Hermelins i många avseenden rikt utrustade, ungdomliga och fascinerande personlighet hade förskaffat honom många vänner i olika läger, vilka med tacksamhet och saknad minnas honom.

En av de äldre av dessa vänner har sänt oss följande minnesord.

* *
* *

Max Hermelin är död.

En stark personlighet har gått ur tiden. Det var icke blott Din stora begåvning, Din idériakedom, Din verksamhetslusta som ryckte alla med och gjorde Dig till ledare för så många. Det var personlighetens underbara tjusning, som framför allt ställde Dig på platsen primus inter pares.

En lysande begåvning har slocknat. Vem kan säga vad Du mest var: den driftige företagaren eller den mångskiftande konstnären. Över huru skilda områden hade icke Dina steg vandrat. Livet var för Din rika ande icke en trång kammare eller inhägnad gård utan en värdsdel, som måste genomforskas, och vars skilda möjligheter prövas.

En trofast vän har sagt farväl. För Ditt gamla folk var Du Baron Max. För Dina otaliga vänner var Du bara Max. Men vad Max för oss alla betydde, kommer sent att glömmas. Du var Max för äldre generationer. Ända in i åldern förstod Max som få att binda fasta vänskapsband. Ditt varma hjärta kunde icke flamma utan ny näring. I spetsen för ungdomliga sinnen ville Du föra idéerna framåt.

En irrande, sökande ande har gått bort till ett annat land för att där söka förklaring på Livets stora gåta.

Frid över Ditt minne!

U. C.